

Sygn. akt I ACz 1804/12

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Tadeusz Nowakowski (spr.)
Sędzia SA:	Anna Guzińska
Sędzia SA:	Grażyna Matuszek

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **A. S.**

przeciwko: **J. K. i J. G.**

o zachówek

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 20 sierpnia 2012 r., sygn. akt I C 1054/12

p o s t a n a w i a:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, ze obciążyć nieruchomość wchodząca w skład spadku po zmarłym S. S., położonej we W. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy (...) prowadzi księgę wieczystą nr (...)/), hipoteką przymusową na kwotę 400.200 zł (czteryście tysięcy dwieście złotych 00/100) na rzecz A. S..

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił wniosek powoda o zabezpieczenie powództwa.

W ocenie tego Sądu powód uprawdopodobnił roszczenie o zapłatę z tytułu zapisu jak i roszczenie z tytułu zachowku. Niemniej zdaniem Sądu Okręgowego powód nie uprawdopodobnił interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia przez wskazanie konkretnych przyczyn, że brak zabezpieczenia uniemożliwia lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania. Nie wykazał, aby zachodziła realna obawa utraty majątku mogącego stanowić przedmiot egzekucji.

Powód w zażaleniu zarzucił naruszenie przepisu art. 730¹ § 2 k.p.c. poprzez bezzasadne przyjęcie, że nie uprawdopodobnił w sposób należyty interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia powództwa i wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia przez uwzględnienie wniosku.

Sąd Apelacyjny zważył:

Zażalenie jest uzasadnione. Ma rację skarżący kiedy zarzuca błędną wykładnię treści pojęcia interesu prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia dokonanej przez Sąd pierwszej instancji.

Według ustawodawcy interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia można oceniać w dwóch płaszczyznach. Istnieje on między innymi wówczas, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia. Tak rozumiany interes prawny wiąże się z funkcją konserwacyjną postępowania zabezpieczającego i służy ochronie wierzyciela, który pragnie zagwarantować sobie możliwość zaspokojenia w trybie egzekucyjnym swojego roszczenia dochodzonego przed sądem. Z tego punktu widzenia art. 730¹ § 1 k.p.c. stwarza uprawnionemu możliwość łatwiejszego uzyskania zabezpieczenia niż obowiązujący poprzednio art. 730 § 1 k.p.c. Znacznie prostsze jest bowiem uprawdopodobnienie, że brak zabezpieczenia poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie zaspokojenia, czego wymagał art. 730 § 1 k.p.c. – jest to pogląd wyrażony przez sędziego Sądu Najwyższego – Dariusza Zawistowskiego w Komentarzu do Postępowania zabezpieczającego – wyd. Oficyna Wolters Kluwer, Warszawa 2007, s. 30 i nast. Zdaniem tego autora art. 730¹ k.p.c. pojęcie interesu prawnego ujmuje zatem dość szeroko, co w praktyce oznacza możliwość powoływania się przez uprawnionego na szereg okoliczności, które mogą uzasadniać udzielenie zabezpieczenia. Najczęściej będzie to wskazywanie na zagrożenie wyzbycia się majątku przez obowiązanego, nieregulowanie zobowiązań, nieracjonalne obchodzenie się z majątkiem, itp.

Pojęcie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia należy wiązać z celem jego postępowania i daje temu wyraz art. 730¹ § 2 k.p.c.

Przedstawiony wyżej pogląd, który Sąd Apelacyjny w tym składzie aprobuje, nie daje podstaw do uznania za słuszne stanowiska Sadu pierwszej instancji, że powód jako uprawniony ma obowiązek wykazać, że pozwani (obowiązani) podjęli konkretne kroki mające na celu sprzedaż nieruchomości lub udzielenie egzekucji wyroku w inny sposób.

Takie obostrzenia w ocenie interesu prawnego uprawnionego w uzyskaniu zabezpieczenia nie mają uzasadnienia w treści tego przepisu, a także przy zastosowaniu wykładni celowościowej.

Trudno nawet sobie wyobrazić jak uprawniony miałby wykazać podjęcie przez obowiązanym konkretnych kroków, zmierzających do sprzedaży nieruchomości czy treść jej obciążenia np. inną hipoteką.

Zasady doświadczenia życiowego wskazują, że jest to raczej niemożliwe.

Dla oceny słuszności żądania zabezpieczenia wystarczy zatem wykazanie potencjalnych zagrożeń przyszłego zaspokojenia, oczywiście różnych w realiach konkretnych spraw, ale racjonalnie uzasadnionych.

W realiach rozpoznawanej sprawy powód takie zagrożenie wykazał, chociażby poprzez brak realizacji przez pozwanych zapisu oraz przez wykazanie, że nie dysponują oni żadnym innym majątkiem poza odziedziczoną nieruchomością. Jest to wystarczający argument, aby uznać żądanie zabezpieczenia za słuszne, bowiem występują obie przesłanki określone w przepisie art. 730¹ k.p.c., a przy wyborze zabezpieczenia są wynikające z § 3 art. 730¹ k.p.c. uwzględnione interesy stron w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należytą ochronę prawną, a obowiązanym nie obciążać ponad potrzebę.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżone postanowienie i orzekł jak w sentencji (art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.).

(...)

(...)

bp